

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 5, ročník XXX
Neděle 1. září 2019

Z obsahu čísla

- Rozhovor s novým farářem
- Uvedení kněze do služby
- Na každém konci je pěkné, že něco nového začíná
- Rozhovor s jáhnem
- Nový pořad bohoslužeb
- Výuka náboženství
- Finance na opravu střechy
- Nový mail farnosti
- Nedělní promluvy nově
- Zamyšlení na neděli
- Výměna střechy starého kostela hotova
- Vznik dopisu z báně kostela
- Můj tábor v kuchyni
- Byli jste na přednášce Ideologie gender?
- Oslava sv. Anny
- Klub maminek zahajuje
- Charita informuje
- Doplnovačka pro děti

Co je staré, pominulo, je tu nové!

Jedna anekdota vypráví, jak umíral starý rabín. Kolem jeho lože se shromáždila celá rodina a nejstarší syn ho prosil, aby jim předal největší moudrost, k níž za života dospěl. Stařec se z posledních sil zvedl, nadechl se, pravil: „Všechno je jinak“ a zemřel.

Ano, všechno je a bude jinak, a to i v naší farnosti. Nepravidelný návštěvník bohoslužeb, který na konci prázdnin přišel na mši, musel být udiven. Jiný farář, noví kostelníci, jiný pořad bohoslužeb ve všední dny, starý kostel má novou střechu, oddíl děvčat má novou vedoucí a podle sdělovacích prostředků se i Otčenáš budeme modlit jinak...

Člověk obvykle nové pořádky nevíta, má rád klid, pohodlí a jistotu, zatímco změny ho zneklidňují. Nepomůže ani spousta návodů na internetu, jak se na změny připravovat a jak je provádět. Současně tam totiž jsou dostupná i varování, že velká část změn se mívá s účinkem. Tak k čemu měnit zavedené pořádky?

Podnětné myšlenky k tomu, jak přistupovat ke změnám, nám podávají Pavlovy listy Korintským. Jeden verš z druhého listu se dostal do názvu tohoto úvodníku. Jako by autor předpokládal, že změny jsou nutnou součástí života. V prvním listu nás Pavel upozorňuje: „...ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.“ (1 Kor 10, 12) Myslel to tak, že farnost, která příliš dlouho setrvává v zajetých kolejích, stojí na pokraji pádu?

Hleďme do budoucnosti s důvěrou. Možná se po čase ukáže, jak skvělé všechny ty novoty z poslední doby jsou. Měli bychom ale k tomu přispět i my sami. Ve změnách hledíme novou možnost pro sebe, pro svou rodinu, pro naše farní společenství a aktivně těmto příležitostem napomáhejme, aby nám všem přinášely užitek.

Změny v naší farnosti pro nás představují nepochybně zkoušku, ale věřím, že bude platit další myšlenka z listů Korintským: „Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“ (1 Kor 10, 13) ■

Pavel Ludvík

Rozhovor s novým farářem

O d 17. července 2019 má naše farnost nového duchovního správce. Je jím P. Pavel Šupol a představuje se nám v následujícím rozhovoru.

Odkud pocházíte?

Z Valašských Klobouk. Je to pořád silně nábožensky založený kraj a to mi hodně pomohlo ve věku, kdy mladí od víry odcházejí, prohlubovalo to moji víru. Třeba když jsem byl v osmé třídě, měli jsme tam vlastní spolčo a později, když jsem již byl na vysoké škole, jsme se pravidelně každou neděli večer scházeli za městem k modlitbě. Zde jsme objevovali sílu modlitby.

Máte nějaké příklady?

Nabídlí jsme ve farnosti, že nám lidé mohou dávat své úmysly, za co bychom se měli modlit. Trošku to námi mladými otrásl, protože jsme nahlédli do bolestí našich rodin – domácí násilí, alkoholismus, nemoci, úmrtí. To jsme jako mladí zatím neřešili. Tak jsme na začátku tyto úmysly přečetli, pak jsme se pomodlili růženec, přidali díky, prosby, chvály s kytarovými písničkami. Pak jsme si šli spolu posedět a ráno do školy, do práce. Trvalo to několik let. Dokonce jsme byli svědky, jak skrze naši modlitbu Bůh udělal zázraky při těžkých úrazech, nemocích...

Kolik vás doma bylo?

Jsmo čtyři sourozenci. Žili jsme v domku a maminka s námi zůstala sama, když jsem neměl ještě ani rok. Museli jsme doma hodně se vším pomáhat. Rodiče už oba nežijí. Maminka byla se mnou ještě na faře ve Vracově a říkala, že to byla nejkrásnější léta jejího života. Mám nejstarší sestru, bratra, pak jsem byl já a pak nejmladší bratr. Já i bratři jsme se vyučili zde na Štěrkáčci, bratři jsou zedníci, já jsem se vyučil tesařem, pak jsem tady ještě dělal nástavbu a udělal jsem si maturitu.

Jak jste se rozhodl ke kněžství?

Když nás otec Rucki učil náboženství, ří-

kal: „Už teď se modlete za své budoucí povolání.“ Začal jsem se pravidelně modlit, abych měl krásnou ženu, děti, dům. Nejprve Otčenáš, později desátek růžence. Když jsem studoval stavební fakultu, chodil jsem 2 roky s jednou dívkou, dokonce jsme byli zasnoubení. Chtěli jsme si přivydělat a kamarád přišel s nabídkou podnikání. Jenže tím vstoupil do našeho vztahu on a ona se musela rozhodnout pro jednoho z nás dvou. Po nějakém čase se rozhodla jít s ním.

Co jste dělal?

Tehdy jsem Pána Boha osobně pozval do svého života. Řekl jsem: „Musíš mi pomoci, jinak to nevládnou a chci, abys byl na prvním místě, i když nevím, co proto to udělat.“ Taky jsem se začal modlit jinak a poprvé jsem se začal taky ptát: „Pane, kde mě chceš mít?“ Pak přišly myšlenky na kněžství. Odmítal jsem to, protože jsem si myslel, že do semináře chodí jen dokonalí lidé. Ale tři roky jsem to řešil s jedním knězem a to mi pomohlo. Viděl jsem, že i on má své chyby a já nemusím čekat, až budu dokonalý. Nakonec jsem si podal přihlášku do semináře, ovšem s tím, že mě nepřijmou. A přijali mě.

Jak dlouho jste knězem?

Deset let, letos mám výročí. A jako dárek jsem dostal novou farnost...

Který kněz vás v životě nejvíce ovlivnil?

V Kloboukách náš pan farář Zimčík. Jako mladé kluky nás přihlásil na kurz akolytů, to byl první kurz po převratu v diecézi. Pak otec Adam Rucki, který jako kaplan u nás už tehdy uměl používat nové prostředky. Zatímco pan farář neměl rád kytary, na mších otce Adama byly. Taky nám už v té době pouštěl křesťanské filmy. Později otec Stanislav Juřík, františkán pocházející ze Slušovic, kterého jsem poznal na brigádě v klášteře u sestřiček v Choryni. Dožil se asi 73 let kněžství a i přes léta kriminálu to byl neskutečně milý kněz. A nakonec

otec Hrudík, který byl kaplanem u nás v Kloboukách v době, kdy jsem se rozešel se snoubenkou. V tu dobu u nás začalo opět vznikat společenství mladých, se kterým jsem se pak začal kromě různých akcí taky modlit o nedělích v kapličky za městem, jak jsem už vzpomínal.

Po jáhenské službě na AG v Kroměříži a vysvěcení na kněze jste dva roky působil ve Zlíně. Co vám to dalo?

Byl to obrovský pastorační záprah, jaký jsem na AG nepoznal, protože tam byla pastorece specifická. Jako kaplan jsem se ve Zlíně dostal ke všem kněžským aktivitám. Ze všeho nejvíc bylo zpovídání, před Vánoce jsem seděl i třeba 10 nebo 11 hodin za den ve zpovědnici. Jezdil jsem také do nemocnice za nemocnými, to byla oslovující kněžská služba. Jednou taky za mnou přišla poprosit jedna maminka, jestli bych mohl udělat společenství pro jejich děti, které jdou do 9. třídy na církevní škole. Tak jsem řekl, ať mi dá na ně emaily. Napsal jsem pěti děčkám a hned napoprvé jich přišlo kolem 20. Tak jsem hledal způsob, jak je udržet, aby jim to něco dávalo a bavilo je to. Hodně mi pomáhala hudba, které jsem se věnoval a věnuji dodnes.

Pak jste nastoupil do Vracova, srdce Slovácka.

Šel jsem tam s představou, jak tam chodí většina lidí do kostela, třeba jako u nás na Valašsku. Zjistil jsem, že je to ale vesnice od vesnice úplně jinak. Někde fakt chodí většina a v kilometr vzdálené vedlejší vesnici jen někdo. Takže to bylo potřeba takto přijmout a hledat cesty i k těm lidem, kteří do kostela nepřišli. Když mě někam pozvali i mimo kostel, snažil jsem se za nimi přijít. Hodně mi pomohlo, že jsme si mohli při opravě střechy na faře udělat spoustu věcí sami. Mnoho lidí přiložilo ruku k dílu, město nám dalo k dispozici techniku a darovalo dřevo na vazbu z vlastního lesa a mnohé další. Takže nakonec zjistíte, že lidi sice do kostela nechodí, ale v jádru jsou dobří a ochotní pomoci. Ale někteří i začali chodit, když už jsme spolu byli na té střeše a pak si třeba sedli a dali štamprli a popovídali.

Odtud jste odešel do funkce vicerektora kněžského semináře v Olomouci.

Měl jsem tam na starosti celý chod semináře. Ale říkal jsem si, že jsem nemusel být vysvěcen na kněze, abych seděl v kanceláři. Podařilo se nám sice nastavit některé provozní věci, ale chyběla mi pastorece. V tom mi pomohla pastorece vysokoškoláků, kam jsem si doslova chodil odpočinout. Kněžský seminář kromě bohoslovců ubytovává ještě 225 vysokoškoláků všech fakult. Mým úkolem bylo kromě provozu, což byla zase ta míň příjemná část, se jim i duchovně věnovat.

Co to obnášelo?

Pořádali jsme pro ně duchovní obnovy, pravidelné hodinové i celonoční adorace. Když s něčím přišli, tak jsme to podpořili, pomáhala mi taky jedna řeholní sestřička. Přišli s tím, že by zkusili 1x za měsíc chvály, tak jsme jim vše nakoupili a pomohli a pak měli radost, že nám každý měsíc chodilo kolem 70 studentů. Také tam vznikly společenské aktivity. Přišli třeba kluci s tím, že připraví ples pro holky. Zajistili všechno sami: hudbu, tombolu, občerstvení – dokonce i napekli koláčky, buchty a pozvali si holky. A stala se z toho tradice, která se udržela dodnes.

Jako novokněz jste byl známý tím, že jste se věnoval popularizaci křesťanské hudby. Zůstalo vám to?

Ano, pořád k tomu mám různé přednášky a také spravuju stránky Signály.cz (viz www.hudba.signaly.cz), které návštěvníkům představují křesťanskou hudbu. Mnohé překvapuje, že nehraju na žádný hudební nástroj, ale při tom všem, co jsem v životě dělal, mi už nezbyl čas se na něco naučit hrát.

Kde se ve vás vzalo takové zaujetí pro hudbu? Často to bývá příklad z rodiny, kde se zpívalo nebo hrálo.

U mě to bylo tak, že jak jsem se modlil za moji budoucí ženu, tak jsem taky věděl, že to ale nebude jen o modlení, že musím hledat a když se mi některá bude líbit, tak ji musím zkusit oslovit a někam pozvat. Ale hodně jsme chodili na diskotéky a zábavy, kde jsem pořád někoho hledal. To byl taky důvod, pro který jsem si později říkal, že přece s takovou minulostí nemohu do semináře. Ale když už jsem tam byl, tak jsem si říkal, jestli taky křesťané dělají dobrou muziku, za kterou bych se nemusel stydět, pokud bych ji pustil někomu nevěřícímu.

A dělají, nebo ne?

Postupně jsem objevoval velké množství křesťanských kapel napříč všemi žánry. První zkušenost s tím, jak nám tato hudba může pomoci, jsem měl na detoxu pro mladistvé narkomany v Praze. Věk 15 a méně, všichni už byli na tvrdých drogách. Jednou jsem si s nimi v rámci terapeutické skupinky začal povídat za pomoci písniček. Oni mě překvapili, že jim to pomohlo odbourat veškeré předsudky a sami se začali ptát ohledně víry. Pak jsem objevil i videoklipy a začal jsem dělat přednášky o těchto kapelách. Dokonce jsem na toto téma napsal i diplomovou práci.

Jaká je vaše oblíbená hudební skupina?

Je to různé. Mám oblíbené Lamačské chvály nebo Pavla Helana, protože jsme spolu dělali několik akcí. Pak je to třeba americká špička chval Crowder. Ale chtěl bych upozornit na rapmetalovou kapelu P.O.D., která bude v listopadu vystupovat ve Zlíně, poprvé v ČR. Kdo by si chtěl o ní něco přečíst, ať se podívá na náš web

hudba.signaly.cz, dělal jsem o nich dříve i pořad do Rádía7, který máme na webu. Vřele doporučuji taky na webu sekci Videá – dal jsem tam odkaz na Youtube kanály, kde se dají zapnout klipy i s českými titulky.

Sportujete?

Dřív jsem chodil na squash, teď zatím nemám s kým, tak mi zůstalo kolo. O dovolených jezdíme s partou kněží na kola, objíždíme postupně republiku. Už jsme z Polešovic přes Šumavu dojeli až do Aše.

Jakou máte oblíbenou knihu?

Svetlo kříža v tieni kříža. Je to příběh z 2. světové války, který nám dává nahlédnout do řad německých vojáků, kde musela narukovat i skupina františkánů. Kniha je napsaná podle skutečného příběhu, jak Bůh působil skrze autora, který se v průběhu války stal knězem a pak dělal mnoho hrdinských činů. Celá kniha je o síle modlitby, protože se za něj celou dobu modlilo několik klášterů, které zmobilizovala jedna sestra, která se za něj zavázala celý život modlit.

Na jakém jídle si pochutnáte?

Na všem, jím všechno rád.

Lidská vlastnost, kterou neseňáte?

Přetvářka a neupřímnost.

Ke které modlitbě se často vracíte?

Růženec, ten se snažím nevynechat žádný den.

Ke kterému světcí máte blízko?

K Dominiku Savio, zemřel mladičkář. Zvolil jsem si ho kvůli heslu: „Raději zemřít, než těžce zhrěšit.“ Nakonec jsem zjistil, že je pro mě patronem akcí pro mládež.

Na co se v naší farnosti nejvíc těšíte?

Na všechno. V Olomouci mi chyběla pas-torace, tady k ní budu mít hodně příležitostí. Vždycky jsem se snažil farníky zaujmout moderními prostředky, zkusel jsem to i ve Vracově, tak jsem zvědavý, jestli to bude fungovat i tady. ■

Ptal se Pavel Ludvík

Uvedení kněze do duchovní služby

Každý, kdo chtěl uvítat našeho nového pana faráře – alespoň modlitbou – měl příležitost na mši svatě ve středu 17. července 2019, kdy byl P. Pavel Šupol zlínským děkanem P. Kamilem Obrem všem představen a oficiálně slavnostně uveden do úřadu duchovní správy naší farnosti.

Při tomto vzácném obřadu byl otec Pavel postupně přiveden s příslušným komentářem k šesti nejdůležitějším místům v kostele. První bylo křeslo zvané sedes, odkud vede kněz bohoslužbu, po té společně pohlédli na oltář, na němž se zpřítomňuje Ježíšova oběť Bohu Otci za spásu světa, tedy kde se slaví Eucharistie. V presbytáři byl otec Pavel přiveden ještě ke svatostánku, který slouží k uchovávání Nejsvětější svátosti, a také k ambonu, odkud se čte Boží slovo, které obcerstvuje naše duše.

Pak šli společně s panem děkanem ke křtitelnici, kde skrze udílení svátosti křtu začíná život křesťana, a ke zpovědnici,

kde kněz smiřuje hříšníky s Bohem.

Takovéto přivítání a pěkné, neobvyklé uvedení jistě způsobilo u všech přítomných nevšední dojem a radostné očekávání, čím nás chce Bůh dále obohatit. Blahopřání bylo již ústně vysloveno i k narozeninám, které otec Pavel v den předávání Božího domu a celé farnosti slavil. Přesto i touto cestou přejeme novému duchovnímu správci, aby se u nás cítil jako doma v rodině Božích dětí, milován Bohem i všemi farníky, aby měl kolem sebe vždy dostatečný počet ochotných pomocníků k dílu, které Bůh chce skrze něho vykonat.

Přejeme hodně trpělivosti a radosti z kněžské služby nejen otci Pavlovi, ale též otci Josefovi, který byl na této mši svaté také přítomen a předával pomyslnou štafetu, a zároveň s vděčností v srdci upřímně děkujeme za jeho dlouholetou obětavou službu a za vše, co pro naši farnost vykonal. ■

Miloslava Zlatušková

Na každém konci je pěkné to, že něco nového začíná...

V tomto duchu prožíváme letošní léto. Zarmoutil nás odchod otce Josefa, který nyní naplňuje své kněžské poslání ve Vracově, a s očekáváním jsme přivítali otce Pavla. Jejich společně celebrowaná mše, obohacená přítomností zlínského děkana, byla sama o sobě nejen velkou slavností, ale i předzvěstí nového života farnosti. Otec Pavel pokračuje v díle svého předchůdce a zároveň vtiskuje promluvám osobitý charakter.

Naplňují se závěrečná slova otce Josefa o tom, že špatný je kněz, který poutá věřící k sobě, a dobrý je ten, který je vede k Bohu. V tomto směru může být otec Josef kněz klidné mysli. Zanechal nás zde připravené stejně pozorně naslouchat, vnímat, smýšlet i jednat ve spojení s Bohem.

Je pravda, že nám to otec Pavel usnadňuje. Promluvy mají náboj, který jako

střela pronikne do mysli i srdce a zůstane tam natrvalo vryta větou stručnou, leč důraznou: „Ježíš ví, co prožíváš. Také byl člověkem...“

O tom, proč dochází k výměně kněží, podrobně pojednal Mons. Aleš Opatrný (KT č. 28). Hovoří o životní dráze kněží, o jejich růstu a zrání. Zmiňuje i mnohé praktické důvody, které právě vedou ke změně prostředí. Farníci by tedy měli mít pochopení a vnitřně se ztotožnit s tím, že otec Josef obdarovává a věrně slouží v novém společenství. Museli jsme mu sice říci „sbohem“, ale i díky otci Josefovi zůstáváme s Bohem na věky. ■

Eva Šídová

**Z knihy aforismů Pavla Kosorina:
„Příliš zabydlená církev směřuje
k osudu bezdomovce.“**

Pane Orlito, děkujeme vám

O prázdninách oslavil 25. výročí svého jáhenského svěcení pan Alois Orlita. Otrokovičtí farníci mu vyjádřili své poděkování a obdiv při mši svaté na začátku července. Farní občasník se ke slovům díky připojuje a přináší rozhovor, v němž se náš jáhen ohlíží za čtvrtstoletím své služby.

Jak vás to vlastně napadlo stát se trvalým jáhnem?

V listopadu 1989 jsme byli účastní svatořečení sv. Anežky, následně se zhroutil socialismus a přišla svoboda. Ta znamenala i veliký impuls pro duchovní obrození národa. Pro velký nedostatek kněží nabídl otec arcibiskup možnost studia trvalého jáhenství, a to nejen pro svobodné muže, ale i pro muže ženaté. A tak po dlouhém zvažování a po konzultacích s otcem Vojtěchem Šimou, který v té době působil u nás jako farář, jsem se ke studiu přihlásil. Zamýšlel jsem se i nad tím, že mi do odchodu do důchodu zbývaly už jen tři roky. Proto jsem uvažoval, že bych mohl v důchodu ještě něco pro farnost udělat. Takže to byl druhý impuls ke studiu jáhenství.

Jak probíhala vaše formace?

Do Olomouce jsme jezdili co 14 dnů, a to v letech 1990 až 1994. Jáhenské svěcení jsme přijali 9. července 1994. Letos si tedy připomínáme 25. výročí jáhenské služby.

Poněvadž tehdy ještě nebylo ustanoveno biskupství ostravsko-opavské, studovali spolu s námi i kolegové z tohoto budoucího biskupství. Celkem nás přijalo jáhenské svěcení z rukou otce arcibiskupa víc jak čtyřicet. Původně nás tam bylo 44, pak dva odešli. Další, ten byl svobodný, potom přešel do semináře a stal se knězem. Byl jediný z nás, co přešel, ostatní jsme byli ženatí a všichni už v pokročilejším věku. Ne přímo už senioři, ale tak prostě inklinující k tomu duchodovému zaměření.

Pozoroval jste po svěcení nějaké duchovní změny, příliv nových milostí?

Dá se říct, že to už v průběhu studia byla jakási cesta „na hlubinu“. Byl to růst jak v oblasti obecně teologické, tak i v prohlubování víry. Takže po výstupu z formace do praktického života jsme se cítili připraveni k jáhenské službě. Myslím, že po celých 25 let mi tato služebnost nedělala potíže. A kdykoli kněz – naposledy otec Josef – po mně něco žádal, nikdy jsem neodmítl. Jáhenství – služba a farníci – to je vlastně spojitá nádoba: já z toho, co jsem přijal, předávám druhým a tak obojí čerpáme z darů, které nám Bůh dopřává.

Co vlastně jáhen při svěcení slibuje? Kněží úctu a poslušnost, ale co jáhen?

Především věrnost ve službě, kterou jáhen na sebe vzal pro církevní obec, a pak také péči a starost o vlastní rodinu – trvalí jáhni jsou převážně ženatí. Samozřejmě je i poslušnost vůči představeným a svědomité plnění jáhenských povinností – kam patří křty, sňatky, pohřby, výuka náboženství a především bohoslužba slova. Vzpomínám, že otec Jašek – když ještě nebyla obsazena pohořelická farnost – mě pověřil, abych tam vedl i přípravu na břimování pro adepty z Pohořelic, Oldřichovic a Komárova. Příprava probíhala v neděli odpoledne v místní škole.

Co je povinností jáhna po formační stránce, kněží se modlí breviář, a co vy?

My jako jáhni máme povinnost modlit se ranní chvály a nešpory. Případně ještě závěr – kompletář. Nemáme povinné modlitby během dne.

Neuvažoval jste někdy i o kněžství?

Musíme se přenést do 50. let minulého století. Já jsem maturoval po roce 1952 a tehdy už panoval tvrdý komunistický režim. Kněžské semináře byly zrušeny a byl ponechán pouze jeden – v Litoměřicích. A ten byl pevně pod kontrolou soudruhů. Proto z kazatelen byly čteny výzvy biskupů, aby studenti do semináře nevstupovali. Domnívali se totiž, že vláda komunistů brzy pomine. To se však nestalo, a tak v následujících letech bylo nutno smířit se se studiem kněžství ve zmíněném semináři. My, maturanti z počátku padesátých let, jsme už však studovali na vysokých školách podle zvolených oborů. Já jsem studoval biochemii na Masarykově univerzitě v Brně. Po skončení studia jsem dostal „umístěnku“ do Výzkumného ústavu kožedělného v Otrokovicích, kde jsem pracoval až do důchodu.

Jaké byly počátky vaší služby?

Nejprve bylo potřeba zajistit jáhenské oblečení. O to se mi postarala paní Stodůlková, manželka senátora Ing. Stodůlky, za což jí vyslovuji veliké poděkování. No a pak nastala vlastní práce, a to jak v naší farnosti, tak i v některých jiných farnostech zlínského děkanátu.

Kromě již zmiňovaných míst jsem pak měl velmi dobrou spolupráci s farností malenovicou za otce W. Griegra, kde jáhenská služba zahrnovala i Lhotu u Malenovic a Tečovice. Velmi dobrá byla i spolupráce ve farnosti Mysločovice s otcem Vavřincem Černým. A také ve farnosti březnické, kde jsem sloužil i v Bohuslavicích a na Salaši.

Jako katecheta jsem vyučoval náboženství v otrokovických školách a otci Adámkovi jsem vypomáhal s výukou ve škole v Malenovicích. Byla mi také svěřena příprava rodičů pro křest dětí i vlastní udělování svátosti křtu.

Víte zhruba, kolikrát jste tu svátost udělil?

Statistiku jsem si sám soukromě nevedl, protože všechno je v matrikách. Takže tam by se to dalo vyčíst.

Jaké další aktivity jste si za ta léta v naší farnosti vyzkoušel?

Po panu Záleském jsem převzal vydávání Farního občasníku. Ten je ale dnes připravován a vydáván mladšími farníky. Je u čtenářů oblíben a přeji tedy členům redakce, ať se jim dílo daří, i když z vlastní zkušenosti vím, jak těžko se shání příspěvky. Když byla založena charita, stála tehdy v jejím čele tzv. charitní rada. My jsme byli členové charitní rady už z hlediska našeho působení na faře. Jenže otec Jašek se své účasti potom zřekl, takže jsem docházel do charity já. Každá schůze byla zahajována duchovní myšlenkou. Když se posléze změnila struktura charit, tak byly charitní rady zrušeny.

A co vaše nynější aktivity?

Za zmínku stojí farní společenství seniorů, o které se starají zejména paní Budínová a paní Švehlíková a kde mám na starosti duchovní stránku setkávání. Dalším společenstvím ve farnosti je Chvíle nad Biblií. Setkáváme se od roku 2000 a stále máme co objevovat v knihách Starého i Nového

zákona a hlouběji pronikat do myšlenek a slov Božího zjevení. Obojí společenství tvoří především senioři a mohu říci, že je nám spolu dobře. Přátelský duch, porozumění a vzájemné sdílení nás obohacují o radost, kterou chceme rozdávat i dopřát jiným.

Pokud vím, tak jste i v církevním soudu.

Ano. Už v roce 1995 mě arcibiskup jmenoval členem církevního soudu a zatím to jmenování mám do roku 2021. Náplní práce jsou především žádosti a problémy s platností a neplatností uzavřených manželství.

V zaměstnání jste byl několikrát přizván k restaurování zajímavých historických památek. Měl výběr vaší osoby pro tuto práci nějakou souvislost s vaším jáhenstvím?

Ne, restaurátoři z Prahy, z Plzně a podobně nevěděli, že konám i jáhenskou službu. Konzervování a restaurování historických předmětů nemělo přímou souvislost s jáhenstvím. Vyplynulo to z mého profesního zaměření. Mnoho historických památek bylo vyrobeno z kůže a z pergamenů. A poněvadž Výzkumný ústav kožedělný byl pověřen i řešením konzervace podobných výrobků, stali jsme se účastníky profesního týmu konzervátorů v rámci celé republiky.

Takže vaše účast byla spíše Boží řízení?

Konzervování možnost dostat se do kontaktu se vzácnými věcmi vede člověka k poznání, jak úžasní byli naši předkové. Práce spojená s konzervací a restaurováním historických předmětů naplňuje člověka údivem, co všechno dovedl člověk už před mnoha staletími zhotovit. Dát do svého výtvaru nejen funkčnost, ale i krásu a především ducha. S úctou a pokorou pak přistupuji k práci na těchto dílech, což se týká nejen práce na relikviářích sv. Maura, na kožených schránkách korunovačních klenotů, ale i práce na mnoha knihách a spisech v klášterních knihovnách, které během historie přinášely do našich zemí nejen ducha křesťanství, ale i obecnou vzdě-

lanost se všemi civilizačními prvky. Ono benediktinské „ORA ET LABORA“ (Modli se a pracuj) potvrzuje, jak moc se kláštery a křesťanství zasloužily o rozvoj lidské společnosti i v našich krajinách. A tak nyní – v seniorském věku – vidím, k jak úzkému propojení došlo mezi mou odbornou profesí a jáhenstvím. V obojí práci lze nalézt jakousi Boží stopu. Obojí pozvedá ducha k přemýšlení, co všechno Bůh člověku daroval a dovedl ho k poznání, že je tvorem Božím, tvorem moudrým, který dovede vytvořit nádherná díla. Ale také vede k zamýšlení se nad tím, kdo je a kam by měl směřovat.

Kdo vás ve vaší jáhenské službě nejvíce podporoval?

Musím říct, že jsem samozřejmě potřeboval podporu otce Vojtěcha Šímy. Rozhodnutí ke studiu jáhenství jsme probírali vícekrát, byl v tom i čas na rozmyšlenou, 1–2 měsíce. Takže po delším rozhodování a přemýšlení jsem se s doporučením otce Vojtěcha ke studiu přihlásil. V době praktického jáhenství mi „dopřával“ dosti služeb např. otec Jašek; sloužil jsem i v rámci děkanátu.

Jak byste svoji 25letou činnost shrnul?

Rozsah práce jáhna je vždy velice pestrý, ale je náročný na čas a přípravu. Je potřebí stále sledovat a studovat vše nové, co přináší současná doba nejen po stránce teologické, ale i společenské. Je k tomu třeba mít i příhodné zázemí v rodině, za což musím poděkovat své zemřelé manželce. Jáhenská služba je náročná, ale dovede člověka naplnit poznáním, že jeho práce není marná, že má smysl, neboť rozdávat všechna Boží dobra svým bližním naplní srdce pokojem a radostí. Vnitřní radost je o to větší, když někoho skrze službu jáhna přivedete k obrácení nebo k hlubšímu prožívání víry. Za to všechno, za celých 25 let jáhenské služby, děkuji Pánu a jeho Matce Panně Marii a svěťuji se do jejich péče a ochrany i do dalších dnů. ■

Rozhovor připravila Lenka Hanzlová

Přehled aktuálních farních zpráv

Nový pořad bohoslužeb ve farnosti Otrokovice

Platí od srpna 2019

Pondělí: Charita 10:00

kaple sv. Anny 18:30

Středa: kostel sv. Vojtěcha 18:30, 2x měsíčně latinsky, 1x měsíčně votivní k Duchu sv.

Čtvrtek: kostel sv. Vojtěcha 7:30

Pátek: kostel sv. Vojtěcha 18:30 (dětská kromě prvních pátků a prázdnin)

Sobota: kostel sv. Michaela 7:30

Neděle: kostel sv. Vojtěcha 7:30 a 10:30

kostel sv. Michaela 9:00 (byzantská liturgie v církevní slovanštině)

kaple sv. Anny 9:00

- Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. mimo nedělní mši sv. v 10:30. V první pátky již hodinu před mší sv. Na požádání kdykoli podle časových možností kněze.
- Denně je v 6:30 v kostele sv. Vojtěcha modlitba ranních chval.
- Ve středu po mši sv. následuje tichá adorace.
- Ve čtvrtek od 8:00 do 10:00 je v kostele sv. Vojtěcha příležitost k tiché adoraci.
- Každý první pátek v měsíci je po mši sv. adorace.

Výuka náboženství ve školním roce 2019/2020

Třída	Den	Hodina	Místo	Vyučující
1.	pondělí	13:30 – 14:15	suterén kostela	Silvie Matějčíková
2.	pondělí	14:30 – 15:15	suterén kostela	Silvie Matějčíková
3.	čtvrtek	15:30 – 16:30	suterén kostela	P. Pavel Šupol
4.	středa	14:30 – 15:30	suterén kostela	Daniela Plísková
5.	středa	15:45 – 16:30	suterén kostela	Lenka Hanzlová
6.–7.	středa	15:00 – 15:45	učebna–fara	P. Pavel Šupol
8.–9.	pondělí	16:00 – 16:45	učebna–fara	P. Pavel Šupol

Tento rozvrh lze z nutných důvodů ještě upravit, pokud bude takový požadavek nahlášen do 8. září.

Učebna je směrem od bočního vchodu do kostela průchodem k faře.

Vchod do suterénu kostela je kovovou brankou vedle farní garáže.

Začínáme v týdnu od pondělí 16. září 2019.

Křty, sňatky a pohřby za poslední období

Křty: Tomáš Michael Věrný, Šarlota Julie Dyjáková, Jan Čupr, Jakub Jan Vrána, Kryštof Meertens, Lenka Bartošíková, Veronika Janušková

Církevní zplnění sňatku: Jaromír Věrný a Alena Věrná

Pohřby: Večeřová Marie, Remešová Ludmila, Prieložný Jozef

Oprava střechy kostela sv. Michaela a finance

V pondělí 12. 8. jsme v rámci kontrolního dne na kostele sv. Michaela doladili poslední detaily a drobnosti, které zbývají dodělat. Jsem vděčný za přístup majitele firmy Stak-D pana Šlahůnka, který sám viděl nedostatky a v jejich odstraňování nás mnohdy předcházel.

Pozitivní zprávou je, že rozpočet i přesto, že krov byl až na pár prvků zcela vyměněn, nebude přesazen. Celková výše opravy krovu je 2 223 000. K dnešnímu dni máme již zaplacen celkem 1 455 503 Kč. To vše i díky dotaci města 500 000 Kč a půjčce 800 000 Kč, kterou nám bezúročně se splatností do roku 2023 poskytlo arcibiskupství.

Děkuji všem, kdo přispívají skrze sbírku a taky skrze osobní dary. Vaše štědrost mě dojíhá. Doposud jsme vybrali ve sbírkách 458 260 Kč, na darech jste přispěli částkou 345 515 Kč. Když sečteme sbírky, dary a dotaci města, na střechu jsme již shromáždili 1 303 775 Kč. Věřím, že i zbývajících část se nám postupně podaří sehnat.

Upřímně díky za dary nejenom na opravu střechy, ale taky na chod celé farnosti a všech jejích aktivit. ■

Poznačte si změnu emailu farnosti

Mnozí z vás byli doposud zvyklí používat původní emailovou adresu farnosti faotro@volny.cz. S ohledem na nová nařízení ochrany osobních údajů GDPR arcibiskupství zřídilo všem farnostem

Nový mail: faotrokovice@ado.cz

emailovou adresu, která splňuje všechny požadavky GDPR.

Byl bych tedy rád, pokud bychom původní adresu přestali úplně používat právě proto, že nesplňuje tyhle požadavky a začali používat novou emailovou adresu faotrokovice@ado.cz, najdete ji na i webu farnosti. ■

Nedělní promluvy na webu farnosti nově

Na webu farnosti se objevovaly promluvy o Josefa. Rád bych v této tradici pokračoval s malou obměnou, kterou jsem představil při jedné z nedělních promluv.

Když byl v roce 2012 vyhlášen Rok víry, na Slovensku se začala objevovat zamyšlení nad texty Písma, které se čtou danou neděli ve všech našich kostelích. Tato zamyšlení se ke mně dostávala pod názvem Aktivizačník. Začal jsem se o ně dělit a lidí, kteří jej chtěli dostávat pravidelně na e-mail, začalo přibývat. Zamyšlení chodí dál i po skončení Roku víry, vysvětlují si to jejich aktuálností a oblibou.

Číslo zamyšlení na 19. neděli bylo 359. Víte, co to znamená? Že se někdo o své přemýšlení o víře chce podělit s ostatními již 359. týden po sobě. A pozor, ze zamyš-

lení jasně vyplývá, že je nepíše žádný duchovní, ale táta od rodiny, který se někdy již týden dopředu ptá své ženy, jestli ji nenapadá nějaká myšlenka na další neděli.

Jak mi sám napsal, je právě jeho žena tou, která s ním prochází procesem modlitby nad texty následující neděle, procesem hledání, ale je i první, která mu je kritizuje. Pro jejich vzrůstající oblibu jsem se rozhodl je pravidelně umísťovat i na web naší farnosti. Pokud vás osloví, můžete si o ně napsat, aby vám chodily pravidelně i na e-mail.

Mám jednu prosbu, modleme se za jejich autora, je za naši modlitbu velmi vděčný. Zdroj zamyšlení najdete zde: <http://dcza.sk/>. ■

Autorem farních zpráv je P. Pavel Šupol, duchovní správce farnosti

Zamyšlení č. 359: „Požehnán buď Hospodin!“

Texty na 19. neděli v mezidobí byly:

1. čtení: Mdr 18,6–9. 2. čtení: Žid 11,1–2, 8–19. Evangelium: Lk 12,32–48.

„Když Kristus nevstal, vaše víra je marná... Ale Kristus vstal z mrtvých“ (1 Kor 15, 17ab. 20a).

Víš, že jsi vyvolený? Bůh si tě vyvolil, abys byl jeho vlastnictvím. Amen. Aleluja!

Zde bych měl skončit, kdyby... Kdyby to nebylo tak, že to v podstatě neprožíváme. Lopotíme se (vím, co píšu: v pátek jsem sekal oves – kosou; a možná mě čeká mlácení cepy...), trápíme se navenek i vnitřně, radost je kdesi daleko, štěstí nás obchází... Jen kde – tu se objeví záblesk ráje, záblesk radosti, která nám naplňuje duši a vyvolává píseň na rtech. Proč je to takto?

Jsme uprostřed boje. Bojuje se o naši duši. Neustále. Nemysli si, že o tvou ne. Dáblu na tvé duši záleží. Raduje se (tak po svém, ďábelsky) z každého, z koho udělá takového padoucha jako je on. Ale mnohem více záleží na tobě Bohu. Dábel pro tebe nezemřel. Bůh ano. A právě proto, že Bůh zná tvou skutečnou cenu („Nebyli jste vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, ale drahou krví Krista, bezúhonného a neposkvrněného Beránka“ – 1 Pt 1,18-19), právě proto mu na tobě nesmírně záleží. A proto ti oznámil kopu věcí o tvé budoucnosti, aby tě tvé současné starosti nepohltily a nerozmáčkly.

Takže – jsi Božím vlastnictvím. Bůh si tě vyvolil ještě před stvořením světa, abys byl svatý a neposkvrněný (přečti si chvalozpěv v první kapitole listu Efezanům, celý je o tom, čím nás Bůh od věčnosti obdaroval). Bůh tě vykoupil a zachránil – o tom je vtělení, narození, život, utrpení, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Chápeš? To, co píšu, nejsou informace ani teologie. To je tvůj život!

Izraelité to podle knihy Moudrosti pochopili dříve, než byli vysvobozeni z egyptského otroctví. Věřili svému Bohu a „předem zazpívali chvalozpěvy otců“ (Mdr

18,9). Věděli o tom patriarchové vyvolené-ho národa – o jejich víře mluví dnešní čtení z listu Židům (přečti si celou 11. kapitolu). Takovou víru od nás očekává Ježíš, neboť „vašemu Otci se zalíbilo dát vám království“ (Lk 12, 32).

I od tebe se očekává postoj chvalozpěvu a radosti. Neboť Bůh za tebe bojuje vítězný boj. Samozřejmě, počítá s tvou spoluprací, která se neprojevuje jen zpěvem či radostí, ale aktivním odmítáním zla v jakékoliv podobě a ustavičným konáním dobra. Očekává od tebe, že své oči budeš upírat na to, že je nad sluncem (pamatuješ si čtení z minulé neděle?). Jednoduše čeká, že budeš zblázněný do Ježíše.

V 40. žalmu je krásný verš, který hovoří o tom, co dělají ti, co milují Boha a věří mu: „A ti, co touží po tvé pomoci, ať stále říkají: ‚Požehnán buď Hospodin!‘“ (v. 17). Nauč se to říkat vždy, když něco potřebuješ, i tehdy, když tě postihne něco těžkého. A budeš mít další důvod milovat Boha...

A co když přijde smrt - někoho blízkého či tvá vlastní? „Požehnán buď Hospodin!“ ■

Zveme vás na Hostýn na 4. charitní pouť

V neděli 22. září se koná na Svatém Hostýně 4. charitní pouť. Tato pouť je určena pro všechny zaměstnance, dobrovolníky a příznivce charitního díla z celé olomoucké arcidiecéze.

Program pouti:

8.30 – odchod od hřbitova v Bystřici p. H. (lesní cestou po červené značce)

10.15 – mše sv. (celebruje Mons. Josef Nuzik, pomocný biskup)

11.30 – Cesta světla

Více informací najdete ve vývěskách charity.

Výměna střechy starého kostela

Střecha na kostele sv. Michaela je hotova

V srpnu byla definitivně dokončena střecha na kostele sv. Michaela. V pondělí 12. srpna 2019 byl na stavbě tzv. kontrolní den. Zúčastnili se ho pan Šlahúnek, ředitel stavební firmy, která střechu vyměřovala, otec Pavel Šupol, technický pracovník zlínského děkanátu pan Šintál ze Zlína a já i s panem kostelníkem Zdeňkem. Prošli jsme se společně i po půdě kostela a pod krovy střechy a zjišťovali jsme, co je ještě potřebné dodělat.

Byli jsme informováni, že v nejbližší době bude ještě dokončena instalace hromosvodu a provedeny zbývající drobné práce. V druhé polovině srpna se připravovaly předávací doklady a účty. Podle předběžného odhadu by se finanční náklady měly vejít do předem dojednané ceny. Až bude vše přesně vyčísleno a předáno, budou farníci informováni. ■

Ladislav Matějčík

Jak vznikl dopis nalezený v báni kostela

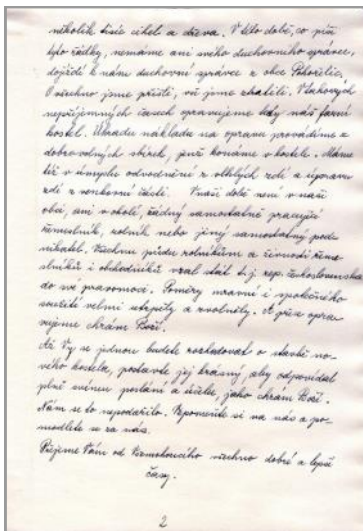
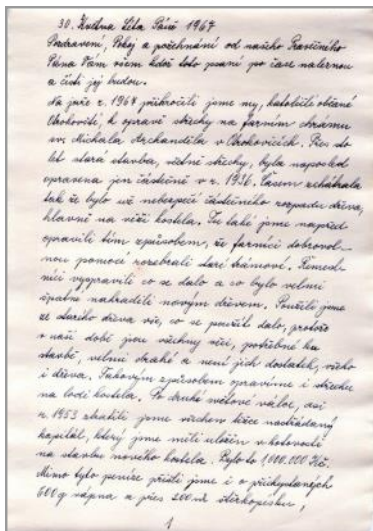
V minulém čísle FOMu byl otištěn text dopisu, který byl nalezen v červnu v báni starého kostela při rekonstrukci jeho střechy. Cenné svědectví o původu dopisu poskytla paní Jitka Hradilíková, t. č. Žijící v Brně, jejíž otec pan Josef Pospíšil patřil mezi hlavní organizátory akcí ve farnosti a byl i u přípravy dopisu.

Podle paní Hradilíkové se na textu podílela skupina otrokovických farníků. Vzpomíná si na p. Kedru, p. Čecha, p. Karkošku, p. Mikulku, p. Růžičku, ale byli tam i někteří další. Ti všichni se scházeli u Po-

spíšílů, kteří bydleli u podchodu pod tratí v čp. 113. Dcera p. Pospíšila text přepsala na psacím stroji a někdo to pak ještě ručně přepsal na papír, který byl vložen do bány.

V pondělí 8. července 2019 byla kopie nalezeného dopisu vložena v měděném pouzdru do nové bány kostela, přidán byl také dopis, adresovaný budoucím generacím, dále 4. číslo Farního občasníku, které o průběhu stavby podrobně referovalo, a současné mince. ■

Pavel Ludvík

Zprávy ze života farnosti

Můj letošní tábor v kuchyni – zážitek, který stál za to

Na letní tábory jsem jezdila nepřetržitě víc než patnáct let. Začala jsem jako dítě a postupně jsem přešla do role instruktorky, vedoucí a skončila jsem jako hlavní vedoucí tábora za holky. Loni jsem však svou oddílovou „kariéru“ pověsila na hřebík. Letos přišla nabídka jet na tábor jako součást kuchařského týmu. To víte, že jsem váhala, protože vařit pro dva a vařit pro šedesát, to je přeci jenom rozdíl.

Vaření pro podobný počet jsme si s Ladou vyzkoušeli loni v prosinci, kdy jsme vařili nejen našim bířmovancům na Přístavu v Rajnohovicích. Tato premiéra byla úspěšná, tak jsme si řekli, že táborovým vařením pokoříme další úroveň kuchařského umění. Zároveň jsme to pojali jako společnou dovolenou a doplnili jsme tak již zajetou a zkušenou skupinku kuchařek Libušku Švehlíkovou a Martu Fabrikovou. Byla jsem hodně zvědavá, jaký bude pohled z toho kuchyňského okýnka, u kterého budu stát poprvé v životě na druhé straně.

Musím říct, že zkušenosti, které jsem měla z předchozích táborových let, jsem zúročila. Hlava si ještě pamatovala, kdy jsou snídaně, obědy, svačiny i večere, a hodně mi pomohlo to, že jsem věděla, jak to na táboře chodí. Říká se, že je důležité si práci umět zorganizovat – a v táborové kuchyni to platí dvojnásob. Tento úkol jsme, myslím, zvládli dobře, a ještě jsme se u toho mnohdy dost pobavili. Zkrátka

sešla se dobrá parta. Při dobré organizaci si člověk občas našel i nějakou tu chvíli na odpočinek. Já jsem ho trávila buď s knížkou na dece, s dětma v poledním klidu nebo vykládáním s vedoucími a ostatními kuchaři.

A co jsem z kuchyně viděla? Viděla jsem spokojené děti, kterým stačí, že jsou spolu, že jeden druhého táhne na kávu, nese na zádech nebo si společně na lavičce povídají. Děti, které jsou nejvíc šťastné, když jim dojde papírový pohled nebo dopis a když je někdo poslouchá. Byli tací, kteří byli v naprostém nebi, když se mohli válet po zemi, nemuseli se každý den stokrát umývat a mohli běhat týden v jedné kraťasech. I to k táboru v přírodě patří. A kapka přirozenosti v dnešní době nezaškodí, ne? U vedoucích jsem viděla nadšení a ohromné úsilí vytvořit co nejlepších 14 dní s detailně promyšleným programem, nad kterým jsme v kuchyni často společně žasli.

Pokud vás příští rok někdo osloví, jestli byste nechtěli vařit na táboře, jděte do toho. Kdy jindy se vám poštěstí vařit kakao ze dvaadvaceti litrů mléka, mazat 170 rohlíků nebo míchat asi 8 kilo tvarohu v přepravce? Každý prahne po netradičních zážitcích. Tady je máte a nestojí vás to ani korunu. Nebudu lhát, člověk je večer víc než příjemně unaven, ale zážitek je to veliký a rozhodně stojí za to. ■

Eva Beranová

Byli jste na přednášce Ideologie gender?

Dne 21.6. večer proběhla v suterénu farního kostela přednáška doc. Petra Dvořáka z teologické fakulty v Olomouci. Představil nám historii a vznik ideologie gender, která postupně prorůstá společností, a její vliv na politické a kulturní dění. Téma bylo představeno velmi dopodrobna, přednáška byla proložena statistikami

a grafy, na závěr nechyběl pohled církve. Z této zajímavé a oslovující přednášky byl pořízen záznam, který je možné zhlédnout pod tímto odkazem: <https://youtu.be/TLw8jtjKC3s>.

(Gender = boj za rovnoprávnost pohlaví a menšin) ■

Renata Čambalová

V Kvítkovicích jsme oslavili svátek sv. Anny

Nastaly prázdniny a s nimi dovolené, ale také den, kdy slavíme svátek svaté Anny, patronky kaple v Kvítkovicích. Ten letošní byl dvojnásob významný. Připomněli jsme si 120. výročí posvěcení kostela a 50 let tvoříme jednu farnost Otrokovice. Do té doby jsme patřili k farnosti Napajedla.

Mši svatou na svátek svaté Anny sloužil otec Vojtěch Šíma spolu s naším novým duchovním otcem Pavlem Šupolem. Po mši jsme postáli u kostela a vítání a povídání nebralo konce. Nechyběly ani sváteční koláčky, stejně jako v neděli o pouťi.

V neděli začala mše svatá slavnostním průvodem, zpíval náš chrámový sbor a kostel byl plný jak nás domácích, tak i našich hostů, takže po mši jsme zase venku chvíli besedovali.

Sváteční den zakončilo v 17 hodin svátostné požehnání, ale účast na něm mnoha lidem zkomplikovala silná průtrž mračen. Někteří z nás se tak na pobožnost nedostali.

Díky za krásné zážitky a dej Bůh, abychom se takto za rok zase sešli. ■

Marie Vondrová

Klub maminek Otrokovice opět začíná

Touha po společenství, po sdílení radostí a starostí rodičovství a po smysluplně naplněném čase s malým dítětem. To jsou motivace, které táhnou maminky už téměř dvacet let do Klubu maminek v Otrokovících.

Začalo to někdy v roce 2001, kdy se kamarádky a novopečené maminky domluvíly a začaly se setkávat. O pár let později se Klub spojil s Centrem pro rodinu Zlín

a díky tomu a s přispěním sponzorů se plně vybavila herna. Funguje během školního roku vždy v úterý dopoledne. Klub je otevřený i pro nevěřící a nejen pro maminky. V průběhu let ho navštěvovali i odvážní tátové nebo babičky s vnoučaty.

Začínáme opět v úterý od 9 hodin v polovině září. Bližší informace budou v ohláškách. ■

Renata Čambalová

Poděkování za přípravu programu Klubu maminek

Ke zprávě o Klubu maminek bych chtěla připojit poděkování Renatce Čambalové za to, že připravovala v posledním roce intenzivně program klubu.

Byl to čas společné modlitby (i našich nejmenších – máme na to ukazovací vychytávku), zpívání s hudebními nástroji, cvičení, říkánek, vyrábění, někdy byla i pohádka, jindy se dovádělo s padákem...

a také byl prostor pro odbornou přednášku.

Nabídka různých aktivit pro naše děti je opravdu bohatá i mimo farnost, ale v našem společenství se učíme již od mala vést děti k Bohu a společně se povzbuzovat ve víře a jsme otevření všem, přestože není v silách maminek na MD pravidelná účast. ■

Marie Šrubařová

Charita sv. Anežky nás informuje

Podpořme petici k záchraně domácí zdravotní péče

Už jste o tom jistě všichni slyšeli. Péče o nemocné, kteří se rozhodli trávit svůj čas doma mezi svými blízkými, se v poslední době velmi komplikuje. Stát opakovaně odmítá výzvy všech poskytovatelů této služby, která je stále více podfinancována a stále více tak hrozí její zánik.

Jen pro představu – Charita ČR pečuje o třetinu všech pacientů v domácí péči. Při zániku domácí zdravotní péče by pro ně stát musel vybudovat 10 nových nemocnic pro dlouhodobě nemocné, každou s 10 lůžkovými odděleními, kde by mnohdy le-

želi až do posledních dnů.

Protože veškerá jednání selhala, vznikla petice „Doma je doma.“ Pokud vám není osud těchto lidí lhostejný, můžete se i vy do ní zapojit. Petici je možné podepsat přímo na Charitním domově, v kostele sv. Vojtěcha na stolku s knihami, nebo i v kapli v Kvítkovicích. Bližší informace k této problematice najdete na webových stránkách <https://domajedoma.charita.cz/>, kde je také možno vyplnit on-line výzvu. Petice i on-line výzvu můžete podepisovat do 30. září. Předem díky za vaši podporu! ■

Rekonstrukce starého kostela zaujala i naše seniory

V době rekonstrukce střechy na kostele sv. Michaela vzbudila tato akce u obyvatel Charitního domova velký ohlas. Mnozí z nich v tomto kostele trávili velkou část života, a tak není divu, že to pro ně byla velká událost. Proto jsme se rozhodli uspořádat malou vzpomínkovou procházku k tomuto chrámu. Všichni společně jsme s obdivem sledovali, jak se střecha kostela proměňuje v novou. Poté jsme si ještě v přilehlém parku přečetli dopis, který byl nalezen v makovici kostela, a pověděli si

něco málo z historie tohoto chrámu. ■

Zapojili jsme se do adoračního dne naší farnosti

Stejně jako před rokem jsme se zapojili do adoračního dne v kostele sv. Vojtěcha. Prožili jsme krásné chvíle před Nejsvětější svátostí, společně jsme se modlili nejen za sebe, za naši charitu, ale i za celou farnost a za nová kněžská povolání. Potěšil mě velký zájem našich seniorů

z Charitního domova, kteří rádi uvítali tu možnost přijít do farního kostela a vyjádřit tak vděčnost za to, že mohou do našeho farního společenství stále patřit. Poděkování patří našim dobrovolníkům, kteří nám pomohli s doprovodem našich klientů. ■

Charitní urnový hrob v Malenovicích prošel renovací

Jak jsme vás již dříve informovali, Charita Otrokovice dostala před časem urnový hrob na hřbitově v Malenovicích. Letos jsme se rozhodli pro jeho renovaci. Hrob byl osazen novým pomníkem, jemuž vévodí vytesaný kříž, jehož podoba je inspiro-

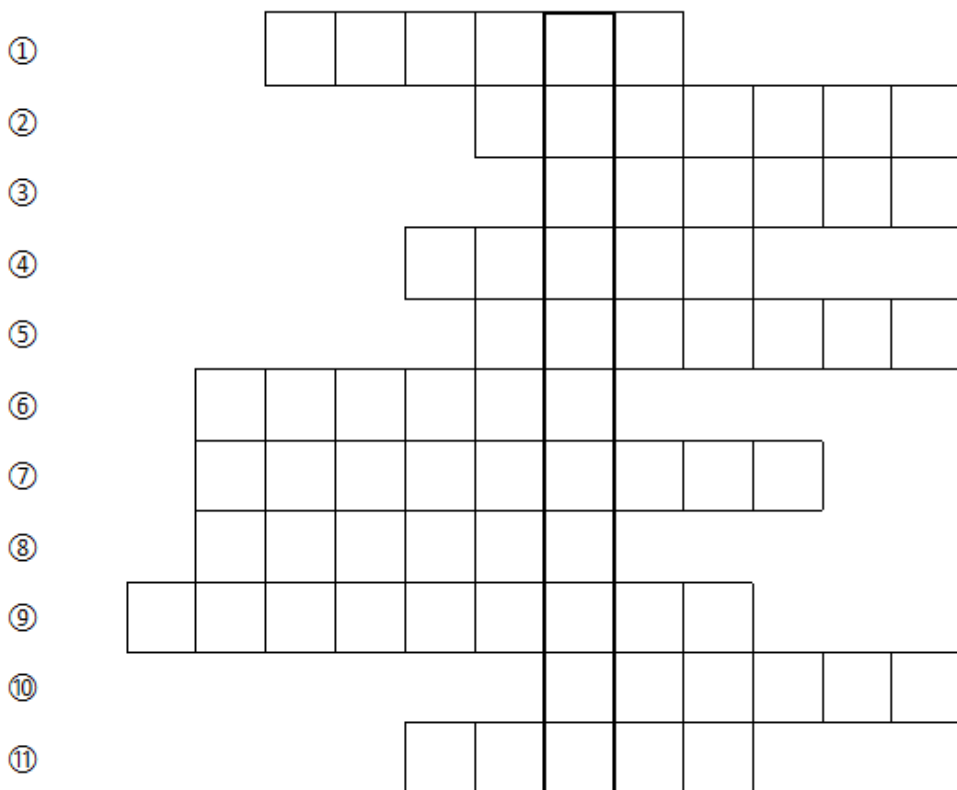
vána křížem, který zdobí zahradu azylového domu Samaritán. Místo důstojného posledního odpočinku zde nacházejí uživatelé našich služeb, kterým by jinak toto nemohlo být dopřáno. Renovace byla hrazena z výtěžku letošní Tříkrálové sbírky. ■

Příspěvky na této stránce připravil Jan Žalčík, pastorační asistent

Doplnovačka pro děti – slova Pána Ježíše

Pán Ježíš v dnešním evangeliu promlouvá k farizeům. Jedno jeho poučení bychom všichni měli mít na paměti každý den, ať jsme ve škole nebo venku s kamarády. Pokud vylouštíš křížovku, dozvíš se, která slova měl Pán Ježíš na mysli.

- 1) Co dostane nakonec blahoslavený člověk?
- 2) Koho má hostitel zvat na hostinu?
- 3) Na jaké místo si nemá člověk sedat, když je pozvaný na hostinu?
- 4) Koho ještě má hostitel zvat na hostinu?
- 5) Co se má udělat s místem v popředí, které je určeno pro jiné hosty?
- 6) Koho ještě dalšího má hostitel zvat na hostinu?
- 7) Dopln: „Dostaneš však odměnu při ... spravedlivých.“
- 8) S čím bude odcházet host, který musí uvolnit přední místo na hostině?
- 9) Dopln: „Mohl by být od něho pozván někdo ... než ty.“
- 10) V kterém dnu v týdnu navštívil Pán Ježíš farizejce?
- 11) Koho ještě má hostitel pozvat na hostinu?

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Pavel Šupol, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Pavla Drážná. Obsahová korektura: Anna Janotová. Fotografie: Zdeněk Kvasnica, Vojta Rafaja, Dominik Nosek

Uzávěrka dalšího čísla: 13. 10. 2019. Vydání dalšího čísla: 27. 10. 2019.